

Bardzo często powtarzała, że na polu miłosierdzia jest miejsce dla wszystkich i fakt ten skłonił ją do otwarcia drogi duchowości i misji Instytutu również dla osób zrzeszonych: kobiet i małżonków pragnących głęboko przeżywać i wprowadzać w życie Ewangelię, zwracając szczególną uwagę na cierpiących. Powstała w ten sposób Współpracownice "Chrystus Nadzieją" oraz Wspólnoty Rodzin „Chrystus Nadzieją”. Germana była nauczycielką literatury w szkole średniej. Wierzyła w swą pracę jako środek konieczny do utrzymania się aby żyć w ubóstwie ewangelicznym, aby współdzielić problemy i żyć tak jak inni bracia na świecie. Obdarzona elokwencją, lekkością pióra, wiedzą i duchowością, darowała garściami swoje bogactwa, kształciła personel pielęgniarski, współpracowała z radiem watykańskim, pisała dla czasopism poruszających tematy duchowości. Współpracowała z OARI (Opera Assistenza Religiosa Infermi) Założyła CAMS (Centrum Animacji Misja Nadziei), organizację, która w duchu miłości propaguje opiekę nad cierpiącymi w jakimkolwiek środowisku oraz otwarcie na dialog i uniwersalizm, ponieważ jak sama mówiła „ wszędzie ludzie cierpią i umierają”. Była zawsze otwarta na wszystkich i na wszystko, pomimo cierpienia fizycznego i morlanego, które towarzyszyło jej już od najmłodszych lat aż do końca swoich dni.

Wydawało się, że przeżywa wieczną młodość. Nigdy nie uważała się za ofiarę, przeciwnie, z każdego cierpienia potrafiła wykrzesać nowy zapach i dyspozycyjność w stosunku do cierpiących. Jej porywczą witalność sprawiała wrażenie niepowstrzymanej i tak naprawdę nigdy nie ustała, gdyż w rękach tych, co ją napotkali, pozostawiła cenne ziarno. To właśnie ci ludzie teraz winni kultywować w sercu i rozpowszechniać jej nauki aby przynosiły owoc.

Stowarzyszenie Wiernych „Amici Insieme con Germana”, składa serdeczne podziękowania dla Anny F., Margherity A. L. za wniesiony wkład i zaangażowanie w przybliżaniu osoby Germany. Tłumaczenie Bogusia Stepień S.

Ktokolwiek byłby zainteresowany zgłębić dzieła Germany Sommarugi, proszony jest o zwrócenie się do:

Associazione „Amici Insieme con Germana”
Via N. Mazza, 1
37129 Verona - Italy
aigermana@gmail.com
<http://www.aigermana.it>

Służebnica Boża
GERMANA SOMMARUGA

14.10.2011

Na prawach manuskryptu

Modlitwa

Wielbimy Cię i dziękujemy Ci Miłosierny Boże – Trójco

za to, że dałeś Kościołowi Germanę Sommarugę,
która zawsze żyła w wierności łasce chrztu,
służąc innym przez
swe życie świeckie konsekrowane
z żywą nadzieją i gorącą miłością do cierpiących,
idąc błogosławionymi śladami
Świętego Kamila de Lellis.

Prosimy Cię z ufnością, abyś dał znak Twej
łaskawości dla Twej córki, udzielając nam za jej
wstawiennictwem tych łask,
o które pokornie błagamy.

Prosimy Cię też, jeśli jest to zgodne z Twoim
planem zbawienia, aby została zaliczona w poczet
Twoich Świętych jako świadek Ewangelii
dla duchowego dobra wszystkich. Amen

„Imprimi potest”, Verona, 9 marca 2011 roku.
Giuseppe Zenti, Biskup Verony
Ktokolwiek otrzyma łaskę za wstawiennictwem
Służebnicy Bożej, proszony jest o powiadomienie
Postulatora procesu beatyfikacyjnego:
Ufficio Cause dei Santi, Curia Diocesana,
Piazza Vescovado, 7
37121 Verona (Italy) – tel. 0039.045. 8083711

4 października 1995 roku, Germana
Sommaruga ujrzała światło Boże w
Królestwie miłości.

Jej prochy spoczywają na małym cmentarzu
w Capriate (Bergamo).

Jej życie, ze względu na bogactwo i
proroctwo duchowości, było darem dla
świata i Kościoła.

Powierzamy również Waszej modlitwie
zaangażowanie Kościoła w celu uznania jej
życia jako znak i świadectwo radykalizmu
ewangelicznego, przeżytego w miłości i
nadziei a w sposób szczególny w stosunku
do cierpiących. Germana zakończyła swe
ziemskie życie w wieku 81 lat. Od
najmłodszych lat nosiła w swym sercu ideał,
który przez cały czas rozwijała i
kultywowała z wielką pasją, wiarą i
poświęceniem. Zetknięcie się z postacią
Świętego Kamila było decydujące:
zapoznała się z Jego życiem, starała się
uchwycić sens jego nauk, uczucia i
zrozumieć ich przesłanie. Wiele o Nim
napisała aby zaszczerpić wszystkim „misję”
miłosierdzia i posługi, by wskazać młodym
drogę powołania do służby cierpiącym,
konającym i ubogim. Również idea
założenia Instytutu Świeckiego Misjonarki
Cierpiących Chrystus Nadzieją jest ściśle
związana z przesłaniem Kamila de Lellis.
Instytut powstał w jej sercu dzięki intuicji o
której sama napisała: „wieczorem 6 stycznia
1936 roku, nasz Pan sam zaszczerpił mnie i
wskazał mi Swoją wolę: stworzyć grupę

osób konsekrowanych w świecie aby
szerzyć apostołstwo miłosierdzia wśród
cierpiących i najbardziej oddalonych od
Boga, w duchu naszego Świętego Patrona.
Idea była jasno wytyczona, lecz jak ją
wprowadzić w czyn?”

Germana miała wówczas 21 lat. W tamtym
czasie Kościół nie uznawał konsekracji
świeckiej, wszystko wydawało się
wątpliwe, jednakże stopniowo jej idea
zaczęła torować sobie drogę. W roku 1947
Kościół w dokumencie „Provida Mater
Ecclesia” uznaje życie świeckie
konsekrowane. W 1948 roku, Stolica
Apostolska zezwala na erygowanie
Instytutu Świeckiego Misjonarki
Cierpiących. Germana ze wszystkich sił
stara się wytyczyć program życia, który
mógłby pogodzić pełną konsekrację dla
Boga z życiem w świecie. Angażuje się
aby formować osoby, które powoli zbliżają
się pragnąc współdzielić to” nowe
powołanie”. Są to osoby świeckie i
konsekrowane, zdolne dzielić każdą
rzeczywistość ludzką i gotowe narażać
własne życie z miłości do Chrystusa i
bliźnich, a szczególnie cierpiących.
Instytut prężnie rozwija się we Włoszech.,
w Europie i od 1962 roku w Brazylii i
innych państwach Ameryki Łacińskiej,
Afryki i Azji. W miarę jak Instytut się
rozrasta, Germana towarzyszy osobom,
utrzymuje kontakty przez korespondencję,
listy formacyjne i podróże.